

Uznání rodině

Rodinná pouta jsou nejbližší, nejněžnější a neposvátnější ze všech lidských vztahů na zemi. Bůh ustanovil rodinu jako prvotního poskytovatele vřelých vztahů a péče, po kterých lidské srdce touží.

Hluboké a stálé potřeby někam patřit, milovat a touha po intimním svazku jsou do značné míry uskutečňovány právě v rodinném kruhu. Bůh požehnal rodinu a jeho záměrem bylo, aby si její členové vzájemně pomáhali a společně dosáhli úplné zralosti a souznění. V křesťanské rodině je osobní hodnota a důstojnost každého člena uznána a zajištěna v atmosféře vzájemné úcty, rovnosti, otevřenosti a lásky. Právě v tomto úzkém kruhu se vytvářejí nejranější a nejtrvalejší postoje ke vztahům každého jednotlivce, tyto hodnoty jsou zde rozvíjeny a následně předávány z generace na generaci.

Bůh také zamýšlel, aby rodinný vztah mohl zprostředkovat poznání Jeho cest a Jeho samotného. Manželství ve vzájemné lásce, úctě, v úzkém vztahu a celoživotním závazku reflektuje stejně jako jeho struktura lásku, svatost, blízkost a vykresluje princip a podstatu svazku mezi Kristem a Jeho církví. Vychovávání a usměrňování dětí jejich rodiči a laskavá odpověď jejich potomků na projevenou náklonnost odráží zkušenost věřících Božích dětí. Z Boží milosti může být rodina mocnou institucí k přivádění jejích členů ke Kristu.

Hřích pokazil Boží ideál manželství a rodiny. O to více jej kazí i stále složitější a komplikovanější složení společnosti a neúměrný stres, který na rodinné vztahy dopadá a vede ke krizím. Důsledky pozorujeme v rozbitých, nefunkčních, nevěrných, rozvrácených, nenávislných a odcizených vztazích a životech. Mnoho členů rodin, včetně rodičů a prarodičů, ale zvláště manželů, manželek a dětí trpí rodinným násilím. Psychické i fyzické zneužívání nabylo ohromných rozměrů. Vzrůstající počet rozvodů signalizuje vysoký stupeň manželského rozvratu a neštěstí.

Rodiny musí projít změnou a nápravou vztahů. Ta pomůže změnit destruktivní postoje a praktiky, které jsou tolik rozšířené v dnešních domácnostech. Členové rodiny pak budou schopni přiznat svou osobní hříšnost díky moci evangelia, navzájem přijmout své nedostatky a Kristovo vykupitelské ozdravení ve svých životech a vztazích. Tam, kde sídlí Kristova láska, bude Boží duch podporovat jednotu a harmonii i ve vztazích, které nesplňují Boží ideál a kde se uzdravení ze zničujících zkušeností neprojeví cele. I tyto domovy vytvoří pojítka věčné radosti a síly v církvi a ve společnosti.

Toto veřejné prohlášení bylo vydáno prezidentem Generální konference Nealem C. Wilsonem po konzultacích se šestnácti viceprezidenty Církve adventistů sedmého dne dne 5. července 1990 na zasedání Generální konference církve v Indianapolis ve státě Indiana.